

Rozhovor s osobnosťou mesiaca MUDr. Gabrielou Švrčkovou

MUDr. Gabriela Švrčková sa narodila v Skalici. Tu strávila svoje detstvo, absolvovala základnú školu a gymnázium. Lekársku fakultu vyštudovala na Masarykovej univerzite v Brne. Po skončení fakulty nastúpila na interné oddelenie NsP Skalica. Absolvovala atestáciu z vnútorného lekárstva I. stupňa a potom atestáciu v odbore diabetológie. Od roku 2006 pracuje v neštátnej diabetologickej ambulancii v Skalici.

Vážená pani doktorka, aký bol pre vás rok 2020?

Rok 2020 bol pre mňa, tak ako pre všetkých ľudí pracujúcich v zdravotníctve veľmi náročný. Prvá vlna pandémie ukázala, že si ľudia dokážu pomáhať. Boli sme vystrašenejší, i keď sme nemali veľa pozitívnych pacientov. V lete sme si trochu vydýchli, i keď s určitými obmedzeniami. Na jeseň ľudia stratili obozretnosť, mnohí si mysleli, že COVID-19 je len taký ľahký respiračný infekť. To, čo prišlo v novembri, nečakal asi nikto... a tak dúfam, že záver tohto roka bude lepší.

Ochorenie COVID-19 zasiahlo poskytovanie zdravotnej starostlivosti na Slovensku. Zmenila sa starostlivosť o diabetikov aj vo vašej ambulancii?

Museli sme upraviť objednávanie pacientov, aby sa nehromadili v čakárni. Tých, ktorí sa báli prísť na kontrolu, sme riešili telefonicky. Dokonca sme niektorých pacientov cez telefón aj nastavovali na inzulín. Okrem diabetológie sme pôsobili aj ako psychologická poradňa a teraz fungujeme aj ako poradňa pre očkovanie...

Pandémia COVID-19 urýchlila digitalizáciu spoločnosti. Do akej miery je možné liečiť pacienta s diabetom na diaľku?

Tzv. telemedicína je niečo, čo sme doteraz nepoznali. Je možné takto ambulovať, ale podľa mňa len výnimočne. Je vhodná pre pacientov, ktorí sú mladší, spolupracujúci a schopní selfmonitoringu. Diabetológia je založená na opakovanej edukácii. Pre mňa je dôležitý priamy kontakt s pacientom. Vidím, čo vníma, ako reaguje. Už keď pacient vchádza do ambulancie, dokážem posúdiť, či je dýchavičný, či má problémy s chôdzou, či je schudnutý... tieto veci cez mail ani cez telefón neuvidím.

Aké nové spôsoby komunikácie s pacientom využívate vo vašej ambulancii? Čo sa vám najviac osvedčilo - SMS, email, skype, whatsapp, iné?

Najpreferovanejšia komunikácia je telefonická, mail sa mi zdá menej osobný. Mailová komunikácia je vhodná na zasielanie nálezov z iných vyšetrení, event. glykemických záznamov či dát zo senzorov.

Diabetológia zaznamenala za posledných desať rokov obrovský rozvoj. Ako by ste charakterizovali svoje možnosti dnes v porovnaní so situáciou pred desiatimi rokmi? Ako vidíte budúcnosť diabetológie? Prídu na trh lieky alebo technológie, ktoré „vyliečia diabetes“?

Pri diabetikoch 1. typu vidím prínos v nových analógových inzulínoch. Vítam najmä nové technológie – senzory, uzatvorené slučky na inzulínových pumpách. Mrzí ma, že ako Slovensko zaostávame v úhrade nových technológií pre diabetikov za okolitými krajinami. Verím, že raz bude senzor súčasťou základnej liečby k inzulínu pre diabetika 1. typu.

Pre diabetikov 2. typu je mnoho možností liečby – príchod GLP-1 analógov, SGLT-2 inhibítorov, GLP-1 analógy v kombinácii s bazálnym inzulínom... Myslím si, že každému diabetikovi sa dá ušetriť liečba na mieru. Podľa mňa by si však pacient mal liečbu aj zaslúžiť, mal by mať motiváciu snažiť sa redukovať hmotnosť, dodržiavať režimové opatrenia, pretože ak má pacient niečo bez doplatku – akože zadarmo, nemá to v jeho očiach veľkú cenu.

Diabetes mellitus je chronické celoživotné ochorenie, s vašimi pacientmi sa stretávate dlhé roky, ste svedkami ich životných príbehov. Ktorý pacient bol pre vás najväčšou výzvou?

Pre mňa je takým zázrakom pacientka s diabetom 1. typu, ktorá bola dlhé roky veľmi nedisciplinovaná, liečila sa zo závislosti od heroínu a dokonca bola aj vo výkone trestu za distribúciu drog. Po prepustení z väzenia sa zmenila. Ako tehotnú sme ju nastavovali na inzulínovú pumpu. Dnes je mamou 2-ročného chlapca. Má výborne kompenzovaný diabetes a je z nej úplne iný človek.

Aká je podľa vás prognóza vývoja pandémie COVID-19 celosvetovo a u nás na Slovensku? Kedy sa vrátíme k životu, na ktorý sme boli zvyknutí, resp. ako je teraz moderné hovoriť: Myslíte si, že už nikdy nebude nič ako predtým a nastane „nový normál“?

Verím, že aj toto peklo sa raz skončí. Začalo sa očkovať, čo vidím ako jediné východisko z tejto situácie. Záleží len na nás, koľkí sa zaočkujeme a ako budeme disciplinovaní. Takže ak príde na jeseň tretia vlna, azda sa nám podarí ju prekonať bez toho, aby sme sa museli izolovať, aby sme zatvárali školy a aby zasa boli plné nemocnice pacientov a vyčerpaných zdravotníkov. Rúšok v interiéri sa asi dlho nezbavíme, problematické bude asi aj cestovanie mimo EÚ. Budeme určite obozretnější. K životu, na aký sme boli zvyknutí pred pandémiou, sa tak rýchlo

nevrátime.

Na záver dovoľte jednu osobnú otázku - čo vás naplňa šťastím, ako relaxujete a kde si dobíjate baterky?

Baterky si dobíjam doma s mojimi deťmi. Hlavu si vyvetrám na bicykli, v záhrade a pri dobrej knihe.

Ďakujeme vám za rozhovor

Odborná redakcia DIA News